

Efesierbrevet – Vem tror du att du är? – del 4

Du är frälst av nåd Ef. 2:1-10

Anders Henrikson 2018-10-07

Paulus lämnar nu sin inledande tacksägelse och förbön för församlingen och börjar komma in på **kärnan i sitt budskap: Guds verk i oss, för oss och genom oss i Kristus.**

Han börjar i djupt allvarsam ton och slutar i ett glädjefyllt crescendo av Guds underbara nåd!

Få om ens någon vill väl höra om synd, vi vill långt hellre höra om nåden, men Paulus börjar där av en anledning – **utan synd ingen nåd** och utan vår förståelse av synden ingen förståelse för behovet av nåd.

- **Synd och begär**

Vad är då synd?

Vårt svenska ord "synd" och även troligen Engelskans "sin" kommer från det forntyska Sünde = ett sund – någonting som åtskiljer. **Synd är helt enkelt det som skiljer åt.**

Det som **skiljer oss från Gud.**

Det som **skiljer oss från varandra.**

Det Grekiska ordet i NT som oftast översätt med "Synd" är Hamartano, som betyder att vara utan del i, att **missa målet, att gå vilse** och att göra fel.

Synd är helt enkelt det vi gör som vi inte skall göra, det vi underlåter att göra som vi borde göra eller det vi gör av felaktiga motiv och som sammantaget bryter mot Guds vilja för oss.

Det finns egentligen bara två primära synder:

Högmod = Jag sätter mig själv på Guds plats. Det var Satans ursprungliga synd (Hes 28:12-19, Jes 14:12-14), han som är "Härskaren över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens barn"

Avgudadyrkan = Jag sätter någonting annat än Gud på Guds plats och gör det till min funktionella Gud.

Alla andra synder kan på ett eller annat sätt härledas ur en rot av högmod eller avguderi.

Därför är första budordet: "Du skall inga andra Gudar ha vid sidan av mig" – bryter du inte det budet så kommer du heller inte att bryta några av de andra buden.

I vers 3 skriver Paulus att vi följde våra köttliga begär: Här finns en nyckel till att förstå vad han är ute efter Innan vi kom till tro hade vi begär som kommer ur köttet och gjorde som köttet och tankarna ville.

Köttet är en bild för den del av oss som gör uppror mot Gud, den del av oss där både högmod och avguderi har sin boning och där alla begär drivs av själviskhet.

Om vi inte förstår begär har vi svårt att förstå synd och nåd.

Om du bara har köttliga begär så är synd lika naturligt för dig som simmandet är för en fisk – du bara gör det. Det är att "Leva på den här världens sätt"

För de allra flesta (åtminstone i vår postmoderna relativistiska kultur som helt saknar moralisk kompass) är synd inte egentligen en fråga om omoral – vi gör liksom oftast inte någonting tillräckligt hemskt för att vi själva skall inse att det vi gör är synd och leder till död.

Det finns ingen neutral mark mellan Gud och Satan – antingen lever du i Kristus och är del i Guds rike, eller så är du bland "olydnadens barn" – de människor som inte har Kristus som sin Herre och därför helt enkelt tillhör "Härskaren över luftens välde"

Det här är oerhört allvarligt – Paulus säger att där var vi alla en gång.

- **Andlig död**

Paulus skriver i vers 1 till "Ni som var döda genom era överträdelser och synder"

Vi är alla andligt dödfödda – synden bor i oss i form av köttets begär och **vi behöver aldrig lära oss att vara själviska, upproriska, egocentrerade eller fulla av olika sorts begär, det kommer av sig självt.**

menar det andligen, men Nikodemus fattar ingenting och tror att Jesus menar bokstavligen.

Rom. 7:15 – 8:1 "Det jag vill det gör ja inte ..."

2 Kor. 5:17 "Nya skapelser i Kristus".

Att vi är andligen döda innebär att vi är borta från det sanna livet, Guds eget liv, avskurna från källan till allting som är gott.

Ett sätt att se skillnaden är denna:

För en andligen död människa är den här världen så nära himmelen som man någonsin kommer – det blir inte bättre än så här och det väntar bara evig död.

För en andligen pånyttfödd människa är den här världen så nära helvetet som man någonsin kommer – det blir aldrig värre än så här och det väntar bara evigt liv i Guds närhet.

En fysiskt död människa kan inte göra någonting alls.

På samma sätt kan inte en andligt död människa göra andliga framsteg, det krävs ett ingripande av Gud – pånyttfödelse

Det är Gud som gjort oss levande och gett oss både nytt liv och en ny identitet.

• Pånyttfödelse – Ny identitet

Gud är så rik på barmhärtighet att han älskat oss tillbaka från död till liv.

Han har älskat oss i vårt döda tillstånd.

Han har återupplivat oss och gjort oss levande med Kristus

Han har uppväckt oss med honom – samma uppståndelsekraft som verkade i Kristus har verkat i vår ande och kommer i tidens fullbordan även verka i våra kroppar

Han har gett oss en plats i himlen, alltså i Guds egen närvaro.

Allt detta har Gud gjort för oss i Kristus.

Det här är vår nya identitet – de vi har blivit gjorda till genom Guds verk i oss.

Gal. 2:20 "Nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig."

Vi som var olydnadens barn är nu lydnadens barn – Guds söner och döttrar

Vi som var döda genom våra överträdelse är nu levandegjorda genom Kristus

• Nåd

Allt detta sker genom Gud nåd: Hans överväldigande rika nåd mot oss.

Nåden är inte bara oförtjänt godhet – att vi inte gjort något för att förtjäna den

Nåden är vanförtjänt godhet – det Gud gör gott för oss fast vi gjort mycket inte för att inte förtjäna den.

Av Nåd, genom tron – det är reformationens budskap.

Inte av er själva – vi har ingen del i att få nytt liv, det är ett verk av Gud

Guds gåva är det – han är den som ger av sitt liv till oss som är andligen döda.

Det beror inte på gärningar – ingenting du gör eller kommer att göra har påverkan på Guds godhet emot dig, därför att Guds godhet emot dig är just det: Guds godhet, den godhet som bor i honom och som får ett utflöde över dig av oändlig nåd.

Ingen skall kunna berömma sig – Du kommer inte att stå inför den vita tronen i din självrättfärdighet och säga: Jag valde rät – jag valde Kristus. Du kommer att stå inför den vita tronen och instämma: Av nåd, genom tron, Guds gåva, hans verk, genom Kristus – Gud Fadern till ära!

• Född till goda gärningar – Fått nya begär

Så kommer då slutligen det som är hela grunden för det Kristna livet: **vi är skapade till goda gärningar som Gud har förberett för att vi ska vandra i dem**, inte som vi har hittat på för att vi blivit så bra.

Alla de goda gärningar som hör till ett kristet liv strömmar ur ett nytt begär som Gud lagt ned i ditt hjärta!

- **Vi blir inte frälsta av goda gärningar utan till goda gärningar.**

Det här är så viktigt att vi greppar: **Det handlar aldrig om att vi skall skärpa oss! Det handlar om att vi skall leva ut de nya begär som kommer ur vår nya pånyttfödda natur.**

Du kommer aldrig att kunna leva ett kristet liv i helgelse i din egen kraft: Glöm det!

Men du kommer att kunna leva ett kristet liv i helgelse därför att under ytan av dina kvarvarande köttsliga begär finns nu djupare, mer grundläggande begär som strömmar ur din nya natur.

Begär av helighet, begär av det som hör Guds rike till, begär efter de goda gärningar som Gud har förberett för oss att vandra i.

Upplever du att du har de nya begären? Vill du ha mer av dem? Vill du ropa till Gud att han väcker upp mer av dem i ditt liv? Vill du ta ytterligare ett steg in i det här nya livet med Gud och verkligen börja vandra i förut beredda gärningar?

Instuderingsfrågor:

1. Hur ser din bild ut av vad synd är, och skulle du säga att du ändrat den bilden efter att ha tagit del av det här budskapet?
2. Vad menar Paulus med att vi tidigare levde "på den här världens sätt" och hur har det sett ut i ditt liv?
3. Upplever du att du är född på nytt på det sätt Paulus här talar om och som Jesus beskriver i Joh. 3:3?
4. Har du alltid varit det, eller fanns det en tid då du inte hade Kristuslivet i dig. Vad var i så fall skillnaden och vad var det som hände så att du fick andligt liv?
5. Hur skulle du beskriva nåden och vad innebär det för dig personligen att "Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva"?
6. Upplever du att Gud har lagt ned ny begär i ditt liv? Ge några exempel.